

Petak, 28.02.2020.g.

Često su mi u srcu i mislima, kada molimo molitve za naše svećenike,

svećenici koji su se udaljili od Gospodina.

Ja ih uvijek dodam u molitvu kada na misi svećenik moli za papu, biskupe

i drugo svećenstvo. I na kraju mise, kada u našoj župi molimo za našeg

župnika i kapelana.

Ti dragi svećenici pali su pod kušnjama i napastima...kao i svi mi... No, na

njima je puno već teret ...i đavla, i svijeta...

Nema ljepšeg Sotoni i njegovim zlim demonima nego kada uspiju "srušiti"

dostojanstvo jednog svećenika, njegov "brak" sa Kristovom crkvom...

Tko ih se uopće i prisjeti u svojim molitvama?

Koliko se uopće mi vjernici molimo za svoje svećenike, posebno za one za

koje znamo da su u kušnjama, da su se udaljili od Gospodina Isusa?

Kakvom ih samo lakoćom ogovaramo, osuđujemo ...

A oni su kao oni prosjaci, koji su iz tko zna kojih razloga takvi, možda i svojih krivih odluka, i mole one koji "prolaze" kraj njih da im udijelevaju svoju molitvu...

Ne mogu si ni zamisliti kako izgleda nutrina jednog svećenika koji se udaljio od Gospodina...koliko njegova duša pati ...

U jednom trenutku diraju živoga Gospodina Isusa, Njegovu Krv i

Tijelo...dostojni su ... A onda suhoća, pustinja u srcu i duši ...

Izvanjski izgleda lica i tijela sve to može malo zamaskirati. Ali oči,

ogledalo duše, ne mogu sjati onom predivnom svjetlošću koju daje

Kristova prisutnost u našoj duši...

Baš me uhvatila neka mala tuga, sjeta ... ostaje mi samo molitva ...

I dalje ću moliti za naše svećenike, ali ću uvijek u molitvu pridodati

posebno one koji su daleko od Gospodina, koji su se udaljili od Njega...

Smiluj im se, Gospodine moj preljubljeni!

